ANUL XIII.—No. 2149. 6 PAGINI 3 LEI Luni 24 August 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILI... ...UNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60, Administraţia 3.26.60, Redacţia şi provincia 3.26.69

România a ocupat un loc onorabil la olympiadă

de Camil Morţun

Astăzi ca şi în 1924 sau în 1928, adică ori de câte ori a fost vorba de vreo olympiadă la care a luat parte şi România, în presă ca şi în cafenele, pe terenuri sportive ca şi pe străzi, subiectul la ordinea zilei este în legătură cu marele eveniment sportiv şi, evident, cu performanţele realizate de reprezentanţii noştri.

Este desigur impresionant interesul „post olimpic" ce se manifestă căci dovedeşte, printre altele, că avem şi în materie sportivă o opiniune publică în stare să reacţioneze. Ce păcat însă că aceste succese de revoltă nu au loc mai înainte ca reprezentanţii noştri să apară pe scena olimpică, fiindcă dacă opinia publică românească dădea această dovadă de înţelegere a problemei cu câteva ceasuri mai devreme, tricolorul românesc s'ar fi ridicat de mai multe ori pe zidul stadionului olimpic.

Dar să revenim la reprezentanţii noştri pentru a vedea apoi care sunt cauzele pentru care nu am auzit niciodată cântându-se imnul nostru la Berlin.

Inainte de a vedea de ce nu au putut face mai mult să vedem cum s'au comportat cei aproape 70 de reprezentanţi ai României.

La atletism rezultate normale

Să începem cu atletismul, sportul olympic prin excelenţă, şi la care România, după cum se ştie, a fost reprezentată prin cinci atleţi.

HAVALET, la disc nu a putut atinge limita de 44 metri ce-i dădea dreptul să se califice în proba olympică propriu zisă. Faptul nu trebue să surprindă căci Havalet nu a arătat în acest an o formă excepţională, mai precis nu a avut în întreg sezonul aruncări peste 45 metri.

IONESCU CRUM trebuia să sară 7 m. 15 adică cu şapte centimetri peste recordul naţional, ceeace, trebue să recunoaştem, este un lucru destul de greu şi i-ar fi trebuit o zi prea bună braşoveanului spre a realiza acest tur de forţă.

NEMES, la 400 metri, neputând termina sub 50 secunde, nu i-a fost posibil să treacă primul hop, adică să se califice pentru sfertul de finală. Nici această performanţă nu era posibilă dacă ne dăm seama de modul rudimentar cum s'a pregătit atletul din Careii Mari pentru acest concurs.

LUDOVIC GALL s'a clasat al 23-lea la marathonul olimpic unde au abandonat atâtea celebrităţi şi unde, în urma lui Gall, au terminat reprezentanţii Germaniei şi ai altor naţiuni mult mai puternice ca România.

Insfârşit V. FIREA, pentru prima oară internaţional, — amănunt destul de interesant — a terminat al 20-lea în proba de 50 km. marş dintr'un lot select de concurenţi. Pentru un debut internaţional performanţa lui Vasile Firea este cât se poate de onorabilă.

In concluzie, la atletism cei cinci reprezentanţi au realizat performanţe perfeect normale. Nu se poate spune că au decepţionat, după cum iarăşi nu poate fi vorba de performanţe extraordinare.



HAVALEŢ

Totul a decurs conform aşteptărilor.

La handball nu se putea face mai mult

După cum se ştie, la handball echipa României nu a putut termina decât în locul cinci, înaintea Statelor Unite. A cere mai mult din partea reprezentanţilor noştri este a ignora că acest sport se practică la noi în ţară doar de doi trei ani şi în câteva centre, că ne lipseşte rutina şi un trecut cu care se mândresc toate naţiunile care s'au clasat înaintea noastră.

Era logic, după mine, să fim învinşi de Elveţia cu care disputam locul patru şi deci posibilitatea de a intra în turul general şi aceasta pentru două motive: în primul rând pentrucă acest sport tinde în Elveţia să devină tot atât de popular ca şi footballul; şi apoi Elveţia are vecine pe Germania şi Austria, două naţiuni a căror clasă în materie de handball este atât de ridicată.

La scrimă şi tir pregătirea şi-a spus cuvântul

La scrimă, reprezentanţii noştri nu puteau face mai mult decât cele realizate, şi aceasta pentru multe motive, printre care este destul să citătm unul destul de elocvent: Italia şi Ungaria, eroii acestor concursuri, şi-au concentrat de doi ani aleşii olympiadei şi s'au pregătit intens sub supravegherea celor mai reputaţi antrenori; reprezentanţii Poloniei şi ai Franţei sunt militari — ofiţeri instructori de scrimă care nu au altă ocupaţie decât mânuirea armelor.

In acest timp ce fac reprezentanţii noştri:

Gh. Man, Szatmari studenţi, Miclescu Prăjescu funcţionar, Marinescu, avocat, Prager, comerciant — toţi, oameni cu ocupaţii, cari se antrenează pe apucate câte o oră pe zi când vin rupţi de oboseală, după o muncă încordată de şapte ore.

A-i pune deci alături pe aceşti „diletanţi" cu aşii străini nu este cred, nici sportiv nici omenesc. Dar amatorismul olympic este o problemă atât de delicată încât în zadar vom căuta o a deslega.

La tir, chestiunea devine şi mai nostimă. După cum foarte bine spunea unul din componenţii teamului nostru, d. Eduard Grant, *„armele cu care s'au prezentat trăgătorii noştri au provacat ilaritate la Wanessee, iar antrenamentul trăgătorilor noştri, toţi oameni cu modeste resurse materiale, nu poate fi comparat cu antrenamentul trăgătorilor străini care sunt subvenţionaţi de marile case de arme şi muniţiuni şi care consumă pe an zeci de mii de cartuşe la antrenament!!"*

Totuşi, în ciuda acestor handicapuri, echipa noastră formată din: Ionescu, Călineşti-Mirea şi E. Grant având ca rezervă pe I. Stoian şi Mănciulescu, a făcut o impresie frumoasă reuşind la un concurs post-olympic care a întrunit elita trăgătorilor a 15 ţări, să se slaseze a treia.

Concurenţii noştri la tir şi scrimă au avut în tot timpul olympiadei o ţinută cu adevărat sportivă, fiind prezenţi la toate concursurile.

Urmărind antrenamentele şi concursurile ei au profitat realmente de pe urma deplasării la Berlin.

La box şi lupte am fost reprezentaţi onorabil

Expediţia noastră de box, terminată atât de tragic prin moartea lui Berechet, a făcut şi ea tot ce i-a stat în putinţă pentru a corespunde cerinţelor.

Dacă rezultatele nu au fost atât de bune, aceasta desigur nu este vina celor patru tineri a căror ţinută a fost mai mult decât onorabilă.

Lipsa unei pregătiri fizice dar mai ales parţialitatea juriului, iată două motive destul de puternice care au împiedecat pe reprezentanţii noştri să treacă mai departe de primul tur.

O ţinută onorabilă au realizat desigur şi luptătorii. Tojar, clasat al cincilea în categoria sa, ne indică în mod clar resursele atleţilor noştri în această ramură sportivă. Şi dacă s'ar şti cu câtă dificultate au făcut luptătorii această deplasare, câte obstacole a avut de întâmpinat d. C. Manuilă până să-şi vadă „oamenii" la Berlin!...

Gimnasticilor le-a lipsit pregătirea

Cei opt gimnastici nu au putut străluci, pentrucă cele 16 echipe participante au fost de o clasă excepţională iar reprezentanţilor noştri le-au lipsit multe. In primul rând pregătirea, după cum spuneam într'o corespondenţă dela Berlin. Această lipsă s'a resimţit în special la gimnastică.

La călărie

Şi acum câteva cuvinte despre

(Continuare în pag. 5-a)



Platzer intervine la un corner

Şi Franţa va participa la cupa Eduard Beneş

Din Paris suntem informaţi că în urma consultării marilor cluburi, federaţia franceză a primit deslegare să trateze intrarea Franţei în această competiţiune.

Competiţiunea se anunţă sub auspicii senzaţionale

Proba internaţională de football dotată de federaţia cehoslovacă în numele preşedintelui republicei cehoslovace, va avea în mod cert proporţile stabilite de iniţiatori. După cum suntem informaţi, la Berlin Franţa nu şi-a dat adeziunea deoarece în primul moment au survenit unele dificultăţi de calendar. Iniţiatorii nu au oprit acţiunea de organizare stabilind un program chiar pentru eventualitatea când Franţa nu ar adera.

«Cupa Eduard Beneş» va fi condusă după un regulament care urmează să fie redactat de secretarul general al federaţiei noastre, iar itinerarul primei ediţii a şi fost stabilit.

ADEZIUNEA FRANŢEI NU VA INTARZIA

După informaţii din sursă particulară dela unul din ziariştii de frunte ai footballului francez, e cazul să afirmăm că în scurt timp se va produce adeziunea Franţei la Cupa Ed. Beneş. Şi o dovadă că nu este vorba de un simplu svon, sunt cele două consfătuiri care au avut loc la Paris şi unde s'a discutat îndelung problema acestei competiţii.

EXPLICAŢIA IMPOTRIVIRILOR DIN PRIMUL MOMENT

Dacă adeziunea Franţei nu s'a produs în primul moment, aceasta se datoreşte împrejurării că reprezentanţii footballului francez cari au fost la Berlin, au reprezentat numai cercurile oficiale pur federale şi n'au putut să ia unele angajamente cari privesc de aproape activitatea grupărilor.

Cu alte cuvinte, federaţia n'a vrut să se angajeze într'o competiţie cu mari influenţe asupra calendarului,

(Continuare în pag. IV-a)



Joe Louis trimite la pod ea pe Jack Sharkey

Braddock e rănit şi nu va putea boxa

Campionul mondial a intrat în spital şi nu vrea să boxeze cu Schmelling; dar federaţia americană nici nu vrea să audă de amânarea matchului

Din New York se anunţă că Jimmy Braddock, campionul lumii la categoria grea, s'a rănit la mână şi ar fi în imposibilitate să-şi apere titlul, în Septembrie, în faţa lui Schmelling. Ar urma deci ca matchul să se amâne pentru anul viitor.

Campionul mondial la toate categoriile şi-a fracturat un os al degetului mic şi — când deschide pumnul, braţul său se paralizează până la cot.

Braddock se va supune examinărei medicilor şi Comisiunea de box a statului New-York va avea să decidă dacă el îşi va apăra sau nu titlul în cursul lunii Septembrie.

Braddock a intrat dealtfel în spital spre a-şi pune mâna în gips.

COMISIUNEA A DECIS CA BRADDOCK SA BOXEZE

După opinia managerului Joe Gould, o operaţie serioasă ar fi necesară. Convocat în faţa Comisiei, Braddock a fost examinat de medicii oficiali cari au afirmat că braţul campionului este în perfectă stare.

După consultaţie, Braddock a discutat în surdină cu Schmelling şi apoi campionul mondial a spus:

«Este înţeles. Mă voi bate».

Dar Joe Gould intervenind strigă:

«Pentru nimic în lume».

Schmelling a declarat la rându-i:

«Dacă Jimmy este bolnav nu intenţionez să profit de inferioritatea sa. In cazul când toată istoria asta nu este decât un pretext, cer ca titlul de campion mondial să-mi fie decernat prin forfait-ul adversarului».

Este dificil să se prevadă unde va ajunge această afacere. Unii spun că în faţa certitudinei unui boicotaj, dacă matchul va trebui să aibă loc, organizatorii vor căuta un pretext pentru a-l amâna la o dată nedeterminată.

In America se pariază 10 contra 1, că matchul nu va avea loc în Septembrie.



Palmer trimite spre goal o lovitură care este parată cu uşurinţă de Platzer



Admira şi Juventus